

Яшнар ўлкам наҳорӣ
улкан пахта тоғидан,
Балқир қӯёш рӯхсодан.
Ватаним байроғидан.
Водилар, чамонзорлар
тӯқар ҳосилга ҳосил,
Хуш хабар келар юртниң
яқину ҳироғидан.
Жаранглаб шӯҳ қӯшиклиар,
эркимизни улуғлар,
Кулиб боқар юлдузлар
ғӯзалар чаноғидан.
Чехралар табассумдан,
ёшликанд шуъла сочар,
Севинҷ қайнаф тошади
қалбларнинг қирғоғидан.
Ассалом, эй меҳнаткаш,
ижодкор доно ҳалқим,
Үндиридинг чексиз бойлик
Она-юрт тупроғидан.
Мардона қадамингдан
манзиллар яқин тортар,
Бахт еллари эсмоқда
коммунизм боғидан!

Н. ЕҚУБОВ. КИЧИК ҲИКОЯЛAR

Арзанда

Қўёш уғуқа бош кўйтгану,
лекин хайдлаваш бўсаснга инти-
зор ошидай, мінг ранг либос-
даги фусункор даладан кўз узол-
май, чўтдек ёніб, ловуллаб ту-
риди.

Анхор ёқалаб айн юриғ қи-
либ келадиган Мажид Муқомов
гарб осмонидаги подода-қиз-
лиш булутларни оловланг турк-
ман гиламларига ўҳшади. Қани,
шулардан бирини анхор бўйни
ташлаб, барча майда гапларни
унтуғи, қўнгилга яқин чор ул-
фатинг билан отамласанг, бу-
нинг лаззатига ким етисин, деб
ўйларди у. Думогига келиб урил-
ган ҳушибўй ҳиддати хаёни бу-
лини. Бундай қараси яшил па-
лаклар қўйида олтин ҳандалак-
лар тобловини ётиди. Ингит у ёқ
бу ёқса алланглабдида, полизга
шўғидиган. У чинни косадек ола-
тун ҳандалакни қўлтицаб тол-
тагига келди.

Чордона қуриб, ўрнашиб ўти-
риб олдида, ҳандалакни пичоқ
торгиди. Қўли атроғида гиргритон
бўлётган асаларни пиочи дас-
таси билан сувга уриб тушириб,
ҳандалакни сябшлади.

Бир вақт Мажид қулоғи тепа-
сида полиз қоровули Файз ота-
нинг овозини ёшигит, бошини ку-
тарида:

— Мажидвой, колхоз бедар-
возами? — деди ота босини ки-
лини, — ҳандалакни генги кел-
ган экан, бундик чайлаге боринг,
қўлини билан сўйин беради.

Мажид бўзарбай, тўнгиллади:

— Колхоз ўзимизнини. Ишла-

ганди сунг елиди, кини.

Отанин зардаси қайни. Диша-

нига ўзиғирик сўз айтишид үзини

тиди:

— Ўғлим, мен тартиб бўлени,
даймада. Тартибида барака кўп.
Яна шуки, ҳамма ўз ишини пеш-
қилганди ҳам сен гапирам. Чун-
ки кадди-коматинга яраспа иш
қилятгани ўй.

— Нима қилиб берай сизлар-
га! — Мажид ўрнидан турбиди.
Ҳандалак пўчўқларни сувга ир-
ғитди. — Ҳамманиз қизимга бўл-
ди-коматими пеш қилиб қол-
диниз. Емғирдан кутилиб, қўрга
тутилди, шекилини.

— Файз ота хандон ташлаб кул-
лини.

— Емғирни ким-у, қори ким?

— Андувон башкарма инструк-
торини айтилмади.

— Очиловними? Нима деди у

сенга?

— Жуда майда гап одам экан.
Райдондан келган вакилларнинг
кўпини кўрганини. Вакилнинг
ўғил боласи ранс билан тапла-
шио, планин кўрбай палов тўрани
еб ўйлига равона бўлади. Бу ки-
ши даҳамда плаиде келиб, қў-
нинги, фермадат товуқларга
санаб юрибди...

— Хўш, санаса нима бўғти? —
деди Файз ота кулимира, — яна
нималар деди?

— Ферма ишқимаслар ўчони
бўлиб қолганини. Унинг штатла-
рини қисқартириши керакниши.

— Ахир, у ўйланни қолдида
бирдан — ўтирин, — деди. Сўнг
сўзда давом этиди: — Афанди ўғ-
лини нега қалтаклаганини бил-
асизни? Йўқ дег. У фақат ота-
нинг айтиланини қўлган учун
ўйланинг калтаклаган экан. Чунки
киши ҳар бир ишини бирор айти-
ни кутмай, ўз фрасоти билан
бажарни керак, тўғрими?

Ўўлдошбой пешона тернин ар-
тиб, ҳандайдир титроқ овоз бил-
ди:

— Тўғри — деди, — лекин
бунга нега олдинроқ айтиладигиз.

— Юр..

— Ҳечада кўра кеч ҳам ях-
ши, — деди башшлик унинг сўзи-
ни бўли.

ҚўШНИЛАР

Дадавот Каримов — қирқ ўш-
тар чамасида семиси киши — ҳар-
силлаб ҳөвлига кириб келди-да,
самовар юшиб ўтирган хотинига

— Ҳадиба, бисотингни қара,

соврабор бирон нарса том!

— Дадаси, тинчлики, Раҳим

тузумки?

— Тузум! Докторлар у билан

кўришишга руҳсат беринди. Гап-
лашдими. Иссиги тушибди. Бўл

соганин тайёрла!

— Кимга, дадаси, кимга совга
бермоқчилик?

— Эски қадрроним Ҳасанжон-

га!

Ҳадиба ҳангманг бўлиб қолди.

Ахир, у кечга ёринга қўшилниш.

— Ҳамманиз қаттий ётган эмишни

киши қўнглини сўраб чининг дега-
ниди:

— «бу кундан баттар оғизи-
ни ўтсан, оғизи ерда қолган ёй».

— деб ёркиб беранди. Бугун эса
унағ совга ахтарди.

— Уни нима?

— Дадаси, ахир кеч...

— Ҳа, кечча билан бугуннинг

фарғи кўп. — Дадавот сұна-
фа, ўтирини ўтирини ўтирини

— Ҳадиба, ҳар кечча ўтирини

— Ҳадиба, ҳар кечча...

— Ҳадиба,

